

telstvo veřejných škol církevních na Slovensku, je již tím dána nezákonnost stanoviska žal. úřadu. To samo pak odůvodňuje zrušení nař. rozhodnutí pro nezákonnost, aniž soud za této situace potřeboval ještě zkoumati, zda a pokud s hlediska cit. ustanovení § 6 zákona č. 167/1924 Sb. může přijíti v úvahu předpis § 46 učit. zákona vzhledem k ustanovení § 45 cit. zákona, jednajícímu o tom, kdo nese náklady vzniklé prováděním učitelského zákona. Na sporu bylo totiž pouze, zda má st-lka vůbec nárok, nikoli však vůči komu.

Č. 14.024.

Živnostenské právo: * Řízení podle § 36 odst. 2 živn. řádu je provést také tehdy, když pochybnost o rozsahu živnostenského oprávnění vzejde v průběhu trestního řízení o přestupku podle § 44 cit. zákona ve věci vhodného vnějšího označení živnosti.

(Nález ze 17. prosince 1937 č. 3495/35-4.)

V ě c: Jan V. v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 14. března 1935 o přestupek živn. řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Nálezem magistrátu hlav. města Prahy, úřadovny v Libni, z 29. prosince 1933 byl st-l uznán vinným přestupkem § 44 živn. řádu a odsouzen podle § 131 lit. b) téhož zákona k pokutě 200 Kč, pro případ nedobytnosti do vězení na 20 dnů proto, že měl svoji kovářskou dílnu v Praze VIII.-Libni označenu jako »autodílny — speciální sváření bloků a veškerých autosoučástek, opravy všech druhů strojů a přístrojů atd.«, což jest označení pro kovářskou živnost nevhodné.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému st-lem z řečeného trestního nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu je prokázána provedeným šetřením a st-lovým doznáním a není právního předpisu, podle kterého by tato skutková podstata ztrácela povahu uvedeného přestupku z důvodů uvedených ve st-lově odvolání.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, musil nss předem odmítnouti jako nepřipustnou námitku spatřující nedostatečné řízení v tom, že magistrát pokutoval st-le, aniž ho dříve vyzval, aby označení dílny změnil neb odstranil. Této námitky nevznese st-l v odvolání z trestního nálezu I. stolice a nelze se jí proto se zřetelem na ustanovení § 5 zákona o nss č. 164/1937 Sb. zabývatí věcně. Soud uvažoval dále takto:

Skutkovou podstatu přestupku § 44 živn. řádu spatřuje žal. úřad v tom, že st-l užíval jako vnějšího označení pro svoji kovářskou dílnu

označení »autodílňy — speciální sváření bloků a veškerých autosoučástí, opravy všech druhů strojů a přístrojů atd.«. K tomu jest uvéstí předem, že podle zprávy magistrát. okresního hlav. města Prahy z 12. dubna 1933 používal st-I těchto označení: 1. Jan V. — autodílňy — speciální sváření bloků a veškerých autosoučástí — opravy všech druhů strojů a přístrojů — soustružna kovů, 2. autodílňy, 3. strojní a stavební kování — Jan V. — kování oken a dveří, autogenické zaváření, zábradlí a balkony. Podle další zprávy téhož magistrát. okresního ze 16. listopadu 1934 užíval st-I těchto vnějších označení: 1. strojní a stavební kování — Jan V. — kování oken a dveří — autogenické zaváření — zábradlí — balkony, 2. Jan V., autodílňy, zde, 3. založeno roku 1921 — Jan V. — autogenní svářovna kovů. Žal. úřad neuvádí vnější označení, které pokládá za nevhodné, úplně, nýbrž uvádí jen jeho část a ostatní část vyjadřuje ve zkratce »atd.«. Poněvadž však podle těchto zpráv mag. okresního zkratka »atd.« se může týkati celé řady různých označení, je nař. rozhodnutí, pokud nevypočítává přesně označení, jež pokládá za nevhodné s hlediska § 44 živn. řádu, nejasné a proto podstatně vadné. Takovými vadami je však nař. rozhodnutí stíženo i z jiného důvodu.

Ze správních spisů je předem patrné, že st-I se hájil v odvolání z trestního nálezu I. stolice tvrzením, že je na základě svého oprávnění k provozování kovářské živnosti oprávněn k živnostenskému provádění prací a výkonů, pro jejichž ohlašování je podle § 44 živn. řádu trestán, a dále že žal. úřad o sporném rozsahu živnostenských práv st-lových opětovně slyšel obch. a živnostenskou komoru v Praze. Podle toho vznikla pochybnost o rozsahu živnostenských práv st-lových a slušelo proto postupovati podle § 36 odst. 2 živn. řádu, podle něhož o této otázce rozhodne zem. úřad (vyslechna obchodní a živnostenskou komoru, která má o věci slyšení zřízenou snad odbornou jednotu společenstevní a příslušné společenstvo) v první stolici. Z tohoto rozhodnutí zem. úřadu lze se odvolati podle §§ 143 a 146 živn. řádu k min. obchodu. Toto pro řešení zmíněné otázky předepsané zvláštní řízení nelze obejítí tím, že se proti straně použije trestních ustanovení živn. řádu, a to ani tehdy, když korporace, jejichž slyšení je předepsáno při rozhodování podle § 36 odst. 2 cit. zákona, byly skutečně pro informaci úřadu požádány o vyjádření, neboť takovým způsobem by byla strana zbavena práva zaručeného jí zákonem, aby o sporné otázce vyvolala rozhodnutí min. obchodu.

Žal. úřad, potvrdiv s konečnou platností trestní nález magistrátu hlav. města Prahy, nepřihlížel k cit. ustanovení § 36 živn. řádu, podle něhož mělo býti nejprve rozhodnuto ve zvláštním řízení o otázce, jež tvoří jádro věci, je-li totiž st-I na základě svého živnostenského listu znějícího na kovářskou živnost oprávněn k pracím a výkonům, jež na své provozovně ohlašoval. Tímto postupem porušil žal. úřad podstatné formy správního řízení a musilo proto býti nař. rozhodnutí zrušeno.